

Skat. Hvorfor hører man saa meget om denne Brændevinsskat, og hvorfor ere saa overordentlig mange saa forhippede paa at faa den? Ja, det skal være for at højne Moralen, siger man. Hvorvidt det højner Moralen, har Udlandet for øvrigt belært os ret godt om. Og jeg vil spørge: Hos hvem er det, Moralen skal højnes? Det er jo selvfølgelig ikke hos de Folk, som have Raad til at drikke lige meget, enten en Flaske Akvavit koster 80 Øre eller 40 Øre, men det er hos de Folk, som ikke have Raad til at drikke den dyre Vare. Det er altsaa Arbejderne, man vil standse med Hensyn til deres Nydelse af Spiritus, det er Arbejdernes Moral, man vil højne. Jeg vil dertil sige: Det behøver saamænd ikke at ligge Lovgivningsmagten saa overordentlig paa Hjerte at højne Arbejdernes Moral i saa Henseende, for er der nogen, der mener, at den danske Arbejder, som Stand betragtet, er forfalden til Nydelse af Spiritus, tager Vedkommende absolut fejl. Jeg har i 25—26 Aar færdedes i saa høj Grad i Arbejdsverdenen her i Danmark, at jeg tør have en Mening i den Retning, og jeg vil sige, som jeg en Gang har sagt i Nationaløkonomisk Forening: Kom op til vore Forsamlinger, kom op til vore Møder, kom op der, hvor de organiserede Arbejdere samles, og De vil kunne komme til 10 Møder, hvor der er 1000 Mennesker til Stede ved hvert, uden at finde en Arbejder, der i fjerneste Maade er paavirket af Spiritus. Arbejderne ere ikke paa nogen Maade forfaldne til Spiritus. De, der tro det, tro det kun, fordi de ikke kende Forholdene. At der i en og anden Mælketoddykælder kan sidde Folk, der have nydt flere Mælketoddyer, end de have godt af, ja, det er rigtigt! Men hvad ligger det i? Det ligger i noget helt andet, det ligger i det sociale Forhold; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, thi det er ganske givet. Men lad os, som sagt, se paa de organiserede Arbejdere, og lad os kende, hvordan Forholdene ere der; gøre vi det, maa vi alle sammen indrømme, at et Forsøg fra Lovgivningsmagts Side paa at højne Moralen hos disse Borgere gennem en forhøjet Brændevinsskat er aldeles overflødig, de Folk trænge ikke til det, de ere nemlig ikke forfaldne. Nej, en Brændevinsskat er kun en ny, indirekte Skat, der efter min Formening uretfærdigt lægges paa en Klasse hæderlige Medborgere, der ikke for at blive højnede i Moral paa nogen Maade behøve denne Skat. At der nydes for megen Spiritus af enkelte Personer, ja, det kan jo ikke nægtes; men denne

overdrevne Nydelse falder hovedsagelig paa de Folk, der gennem den sociale Tilstand, vi have, synke ned paa et Standpunkt, hvor Ansvarsfølelsen hører op, og dernæst falder den paa en ikke ringe Klasse Borgere, der ifølge den fri Konkurrence Love, ere saaledes stillede, at de ere nødtte til at drikke sig ihjel for at leve! Ja, saaledes er Forholdet. Vi, som kende, hvorledes Forretningsforholdene se ud, vide meget godt, at der er en meget stor Mængde af vore Medborgere, der ere sig selv bevidst, at de Dag for Dag drikke sig ihjel for at faa Føden. Jeg skal ikke, for ikke at saare nogen, komme ind paa, hvem jeg her nærmest sigter til, men at det er saa, er noget, som vi som praktiske og erfarne Mænd alle sammen vide god Besked med. Brændinsskattens Forhøjelse er en Uretfærdighed, og dersom jeg var Finansminister, vilde jeg søge at finde et andet Værn for Statskassen end det; thi de Penge, jeg skulde tage ind gennem denne Skat, vilde brænde mig i Haanden, baade naar jeg tog dem ind, og naar jeg gav dem ud. Jeg vilde ikke gerne give disse Penge ud f. Eks. til Skoleloven, ikke gerne lade den danske Ungdoms Undervisning lugte i den Grad af Spiritus, som der her vilde blive Tale om.

Som sagt, kunde vi, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte i Gaar, faa en grundig og saglig Drøftelse af disse Ting uden politiske Hensyn og uden Partihensyn, kom vi nok til et Resultat. Jeg vilde ønske, at vi kom bort fra Tolden som Skatteobjekt, det vil sige, at vi smed Finanstolden over Bord, og kun beholdt den Told, der er nødvendig for at bevare den danske Industri paa en saa god Fod, som vi maa ønske den bevaret, og at vi kom hen til, at de Penge, vi ikke faa ind gennem Tolden og gennem de indirekte Afgifter, toge vi igennem en direkte Beskatning med stigende Skala. Dersom jeg havde 200,000 Kr. i aarlig Indtægt, tror jeg, at jeg vilde sige, at jeg med Fornøjelse vilde betale 50,000 Kr. i Skat; for naar jeg beholdt tilbage 150,000 Kr., vilde det være nok for mig. Og jeg vilde sige: Brug de 50,000 Kr. til at skaffe Lys og Luft i Samfundet, ryd væk alt det, som er usundt og uhyggeligt for os alle! Danmark er et lille Land, hvor vi kunne have det godt, og jeg tror ogsaa, Danmark er et Land, hvor i Grunden de fleste have Hjertelag. Tale vi sagligt om alle de foreliggende Forhold, finde vi nok et Resultat, vi kunne bruge; men lad os